

O kouzelném beráňku

Já vám povím pohádku
o kouzelném beráňku.

Na první pohled jako jiní vypadal,
ale on se jen obyčejným zdál.

Přes den s ostatními si hrál
a večer po obloze putoval.

Stálo, když slunce strácela svůj jas
chystal se beránek na oblohu zas.

Jasný signál mu sluníčko poslalo
a pro beráňka přiletělo rožalo.

Vystoupil pod modrou oblohou
a už nám plul nad hlavou.

Le země vypadal jako mráček bílý
dopřejme mu tu krátkou chvíli.

Beráňku! Máš na mále,
než sluníčko zapadne,

& jestli se chceš zachránit
musíš rychle na zem jít!

Ima si kosu na svět kuje,
nad sebou se neslípáje.

Já ima smouci srožce ničí,
zachyáivá co kde kličí.

Beránek padá hlava nehlava,
nemí už třeba rogala.
Překosně letí mráček bílý,
bojí se: "Že mě načernili!?"
Mamínko pověz co miž ocašek?"
"Klidný buď je jak bělásek."
Klidně se k mamince schoulil
a mšiče salaš svou radě kahlil.

Živejte děti než půjdete spát
určíte beránka po obloze putovat.

Marie Winičková
61.A

